

Představujeme
sporty

Basketbal

Trenér Pešout: Děti nejsou líné, to z nich často dělají dospělí

PODLE Petra Pešouta by Jihlavě prospělo, kdyby zde vyrostly tréninkové haly, díky nimž by bylo víc prostoru pro tréninky nejen na basketbal, ale i jiné sporty.

Foto: archiv PP

Basketbalové krůčky se dělají strašně pomalu. Prvně se musíte naučit atletiku, běhat, chytat míč, výskoky a je to náročné, říká trenér basketbalu Petr Pešout.

■ Veronika Dawidowicz

Jaké figurují v Jihlavě basketbalové týmy?

V Jihlavě je jeden sportovní oddíl basketbalu a ten má v současné chvíli čtrnáct mládežnických družstev. V Jihlavě je velký zájem i z řad děvčat, a tak jsme po dlouhých letech obnovili i týmy dívků. V současné chvíli už máme tři dívčí družstva a jednu přípravku.

Má Jihlava i mužský a ženský tým?

Ještě v minulém sezóně jsme hráli s muži 1. ligu, což je druhá nejvyšší soutěž. Bohužel nás ale dohnaly finanční problémy. Stáli jsme před rozhodnutím, jestli zachráníme muže v 1. lize, nebo trochu utlumíme mládež. Rozhodli jsme se samozřejmě pro záchranu mládeže.

Mužský A tým tedy spadl z 1. ligy a budou hrát v nadcházející sezóně pouze 2. ligu.

Ženy jsme přihlásili do krajského přeboru Jižní Moravy, kde hrají již třetí sezonu. V minulém sezóně hrál v Jihlavě dokonce i mužský B tým.

Věříte, že se podaří dostat se zpět do 1. ligy?

V horizontu tří až čtyř let bychom opět po 1. lize chtěli pošilhávat.

Jsem přesvědčený, že to je ta cesta, která by basket v Jihlavě měla pozvednout a být tou třešničkou na dortu.

Nám se daří ve všech kategoriích hrát na celkem slušné úrovni. Spolupracujeme dlouhodobě s týmem USK Praha, kam největší jihlavské talenty posíláme. Pevně věříme, že tito hráči se nám jednoho dne vrátí a my budeme mít připravený tým na to, abychom do té 1. ligy mohli opravdu šlápnout.

Je vlastně vůbec v Jihlavě druhá nejvyšší basketbalová soutěž kde hrát?

V Jihlavě není tělocvična nebo hala, která by splňovala nějaká kritéria. I na Rošického ulici jsme měli tři roky výjimku v lize, kterou jsme hráli. To byl také důvod, proč jsme sestoupili s týmem mužů. Bohužel hala nevyhovuje zápasům vrcholového basketbalu.

Máme příslibeno od města, že by se s tím příští rok mělo něco udělat.

Prioritou je pro nás teď mládež, s tím, že když se nám bude dařit, tak bychom i Muže a Ženy posunuli rádi na vyšší level.

Myslíte si, že je basketbal v republice podceňovaný sport?

V republice určitě ne. Z vrcholových sportovců nám přináší radost právě basketbal. Zabodovali jsme na mistrovství světa v basketbalu v Číně nebo na Univerziádě. Právě na Univerziádě náš odchovanec Nikolaos Noumeros byl členem univerzitního týmu, který získal po více než pětaticeti letech univerzitní zlato z kolektivního sportu. I ženy se umísťují celkem dobře. Je to rozhodně jeden z nepopulárnějších sportů.

V Jihlavě tedy chybí prostory, kde trénovat?

My máme výbornou halu nad bazénem E. Rošického. Je ale potřeba brát v potaz to, že ty menší děti musí trénovat na malé koše, s malým míčem a navíc v odpoledních časech od 16 do 18 hodin. Což je prakticky nemožné splnit všem. Máme koše, máme míče, ale nedostali jsme tréninkové jednotky. Chtěli bychom je rozšířit, ale narážíme na kapacitu hal. Ty v Jihlavě bohužel chybí, a to nás limituje v tom, abychom mohli uspokojit zájem všech dětí o basketbal. Kdyby v Jihlavě vyrostlo pět tělocvičen, tak se úplně v pohodě obsadí.

Jak tedy zvládáte střídání na hale?

V odpoledních časech trénují ti nejmenší a pak ty ostatní týmy, kterých máme čtrnáct. Naši sedmnáctiletí kluci trénují večer od 8 do půl 10, a to tam máme dojíždějící například z Jindřichova Hradce. Opravdu smekám, že jsou tohle ochotní podstoupit.

Od kolika let děti mohou hrát basketbal?

Basketbalová příprava je tak zhruba od 1. třídy.

Je dobré začít sportovat co nejdříve?

Do minulého roku jsme měli pohybové hry při Basketbalovém klubu Jihlava od 3 do 6 let. Nebylo zde potřeba být členem BK Jihlava, ale dávali jsme malým dětem šanci rozvíjet práci v kolektivu a základy atletiky, všesportovní přípravu. S basketbalem to ještě nemělo nic společného, ale chtěli jsme, aby se děti mohly rozkoukat. Bylo to zároveň i pro rodiče, kteří se také mohli zapojit.

(Pokračování na str. 9)